

Vergaderjaar 1990–1991

21 565

Aanvulling van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met voorzieningen ten behoeve van de bestrijding van heling

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 3 oktober 1990

De vaste Commissie voor justitie¹, belast met het voorbereidend onderzoek van dit voorstel van wet, heeft de eer van haar voorlopige bevindingen als volgt verslag uit te brengen.

De leden van de C.D.A.-fractie merkten op dat diefstal (tussen 1960 en 1988 is het aantal de politie ter kennis gekomen diefstallen gestegen van 74 331 naar 829 072) en heling hand in hand gaan: géén helers géén stelers. Deze leden hebben in het verleden herhaaldelijk aandacht gevraagd voor het vraagstuk van de helingbestrijding als onderdeel van de criminaliteitsbestrijding. De C.D.A.-fractie had dan ook met instemming van dit voorstel van wet kennis genomen. Zij constateerden dat pas sedert enkele jaren de belangstelling voor de helingbestrijding, via aanscherping van de wettelijke bepalingen onder meer om aan de hand van registratiesystemen het preventief toezicht op opkopers op zwarte markten en anderszins en handelaren in tweedehands goederen te verbeteren, is toegenomen. Een bestuurlijk preventief toezicht op evenementen als zwarte markten achtten de leden van de C.D.A.-fractie daartoe nodig. Heeft de minister hiertoe overleg gevoerd met zijn collega's op Economische Zaken en met de VNG? Zo ja, tot welke resultaten heeft dit overleg geleid? In dit verband hebben deze leden destijds ook bij het Nieuw Burgerlijk Wetboek aandacht gevraagd voor de preventieve werking van artikel 86 Boek 3 NBW: de bestolene heeft het recht, binnen drie jaar de zaak terug te vorderen van de verkrijger, ook al was deze te goeder trouw, welke bepaling 1 januari 1992 van kracht wordt, zodat ook artikel 2014 BW «nieuwe stijl» kan bijdragen aan de criminaliteitspreventie.

Deze leden achten het structureel vóórkomen van heling in de zwarte en grijze circuits van met name antiek, auto's, audio-visuele apparatuur, kleding en textiel van een dusdanige omvang dat een gemeenschappelijke actie van alle Nederlandse gemeenten en politie en justitie van groot belang is.

Is de minister van Justitie bereid zulk een keiharde aanpak van de heling te bevorderen? Helingbestrijding doet immers in de ogen van de leden van de C.D.A.-fractie de vermogenscriminaliteit afnemen. De C.D.A.-fractieleden achtten het tevens van groot belang dat met dit

¹ Samenstelling:

Leden: Haas-Berger (PvdA), Stoffelen (PvdA), Gualthérie van Weezel (CDA), V. A. M. van der Burg (CDA), Schutte (GPV), Krajenbrink (CDA), Van Es (Groen Links), Korthals (VVD), Wiebenga (VVD), Laning-Boersema (CDA), Vermeend (PvdA), Kohnstamm (D66), Wolffensperger (D66), ondervoorzitter, Swildens-Rozendaal (PvdA), voorzitter, Van Traa (PvdA), Soutendijk-van Appeldoorn (CDA), Van de Camp (CDA), Biesheuvel (CDA), Korthals Altes (VVD), Koffeman (CDA), Kalsbeek-Jasperse (PvdA), M. Zijlstra (PvdA), M. M. van der Burg (PvdA).

Plv. leden: Stemerding (PvdA), Apostolou (PvdA), Tegelaar-Boonacker (CDA), De Hoop Scheffer (CDA), J. T. van den Berg (SGP), Koetje (CDA), Brouwer (Groen Links), Dijkstal (VVD), Koning (VVD), Van der Heijden (CDA), Schoots (PvdA), Scheltema-de Nie (D66), Groenman (D66), Van der Vaart (PvdA), Middel (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Doelman-Pel (CDA), Hillen (CDA), Hermans (VVD), Vreugdenhil (CDA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA), Jurgens (PvdA).

voorstel van wet – de ruime delictomschrijving van heling – Nederland tegemoet komt aan de internationaal vaak geuite wens om in actie te kunnen komen tegen het «witwassen» van uit de handel in verdovende middelen verkregen vermogens. In dit verband merkten deze leden op dat door de strafbaarstelling van het zuiver begunstigen van de vermogenscriminaliteit met dit voorstel van wet alle «witwassers» kunnen worden aangepakt, die ten tijde van het verwerven of voorhanden krijgen van het goed wisten of redelijkerwijs hadden moeten vermoeden dat het goed van misdrijf afkomstig is. De leden van de C.D.A.-fractie legden hier ook een verband met de door het Nederlandse bankwezen in te stellen legitimatieplicht van aanbieders van bedragen van een bepaalde omvang, zodat de herkomst van mogelijk uit vermogenscriminaliteit verkregen vermogens traceerbaar wordt. Deze leden vroegen hoever het Nederlandse bankwezen met deze legitimatieplicht gevorderd is. Zij achtten het van groot belang dat deze spoedig tot stand komt. Is de regering bereid daartoe druk op de Nederlandse Bankiersvereniging uit te oefenen? Met memorie van toelichting blz.7, vonden de leden van de C.D.A.-fractie het in het kader van de helingbestrijding van belang tot een verruiming van de toepassing van voorlopige hechtenis te komen. Hoever is de Commissie herijking Wetboek van Strafvordering (Cie-Moons) op dit punt van de advisering gevorderd, zo vroegen deze leden.

De leden van de fractie van de P.v.d.A. hadden met waardering kennis genomen van het voorstel tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met voorzieningen ten behoeve van de bestrijding van heling. Deze leden zouden graag nader inzicht willen hebben in de ontwikkeling van de stijging van de cijfers per jaar, genoemd op blz. 1 memorie van toelichting over de periode 1980 t/m 1988, met betrekking tot de delicten diefstal, inbraak, heling en het oplossingspercentage. Voorbeeld: jaar, aantallen per delict, stijgingspercentage ten opzichte van het vorige jaar, oplossingspercentage. De registerplicht is er op gericht de begunstiging van misdrijven tegen te gaan. De handhaving hiervan is volgens de regering onvoldoende (blz. 5/6 memorie van toelichting). De leden van de fractie van de P.v.d.A. vroegen waaraan dit te wijten is. De regering acht een verruiming van de toepassingsmogelijkheden van voorlopige hechtenis van belang voor een verbetering van de helingbestrijding (blz. 7 memorie van toelichting), doch wil niet vooruitlopen op het advies van de Commissie herijking Wetboek van Strafvordering. De eerder genoemde leden vroegen op welke termijn voorstellen hieromtrent de Tweede Kamer zullen kunnen bereiken, mede in het licht van de opmerkingen welke door de Centrale Politie Recherchecommissie (CPRC) hierover zijn gemaakt als reactie op het onderhavige wetsvoorstel. Tevens vroegen zij of de door de CPRC genoemde container-diefstallen onder alle omstandigheden vallen onder de in het wetsvoorstel gebruikte termen «gebruikt en ongeregeld goed».

De leden van de V.V.D.-fractie hadden met belangstelling van het voorstel van wet houdende aanvulling van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met voorzieningen ten behoeve van de bestrijding van heling kennisgenomen. Met de regering waren zij van oordeel dat de heling een belangrijke oorzaak van de toeneming van de criminaliteit is. Een doeltreffend optreden daartegen is derhalve gewenst. Het huidige wettelijk kader schiet daarvoor tekort. In die zin meenden zij dat inderdaad aanscherping van de wettelijke bepalingen noodzakelijk is. Eveneens zo wezen zij erop is van belang dat het preventief toezicht zal worden uitgebreid. Daartoe is het van het allergrootste belang, dat de bij de strafrechtspleging betrokken organen worden versterkt. Ook deze leden waren van oordeel dat een intensiever bestuurlijk en politieel

toezicht op evenementen die heling tengevolge kunnen hebben gewenst is. De leden van de V.V.D.-fractie leek het een goede aanpak om heling zoveel mogelijk met een eigen terminologie te omschrijven als «het verwerven, voorhanden hebben of overdragen van een door misdrijf verkregen goed dan wel het vestigen of overdragen van persoonlijk recht op of zakelijk recht ten aanzien van een door misdrijf verkregen goed». Deze leden erkenden dat het bestanddeel «uit winstbejag» in de praktijk bewijsmoeilijkheden oplevert. Zij konden zich er dan ook mee verenigen dat in het voorstel dit bestanddeel uit de delictomschrijvingen wordt geschrapt. Met de regering waren de leden van de V.V.D.-fractie van mening dat aan uitbreiding van de opsomming van de zogenoemde G.R.U.T.H.O.K.kers nogal wat bezwaren kleven. Zij konden zich dan ook vinden in de mogelijkheid dat de artikelen 437 t/m 437 ter (nieuw) de mogelijkheid openen te verwijzen naar een algemene maatregel van bestuur, die zo nodig kan worden aangevuld of gewijzigd. Ook konden de leden van de V.V.D.-fractie zich verenigen met de keuze van de regering om het verkoopregister niet verplicht te stellen. Het voordeel daarvan kwam hen twijfelachtig voor terwijl de nadelen vooral op administratief gebied voor bonafide betrokkenen groot zijn. Inderdaad is toepassing van voorlopige hechtenis bij recidiverende helers niet mogelijk. De oplossing daarvoor moet niet gevonden worden door verhoging van de strafmaat maar moet worden gevonden in een heroriëntatie ten aanzien van de mogelijkheden voor de de voorlopige hechtenis. De leden van de V.V.D.-fractie kondigden aan naar aanleiding van het uit te brengen advies van de Commissie herijking Wetboek van Strafvordering hier nader op terug te komen. Met de aanpassing van artikel 552 strafvordering hadden de leden van de V.V.D.-fractie wel moeite. Met het betreden van localiteiten moet grote zorgvuldigheid worden betracht. Zij waren er voorshands voorstander van om die categorieën die gerechtigd worden om bepaalde localiteiten te betreden bij wet te regelen en niet bij algemene maatregel van bestuur.

De leden van de fractie van D66 hadden met belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Zij onderschreven in zijn algemeenheid de noodzaak van een doelmatiger helingbestrijding. Men kan aannemen dat heling een belangrijk onderdeel van de sterk toegenomen vermogenscriminaliteit, en om die reden net als diefstal en inbraak, effectieve bestrijding verdient. In de ogen van deze leden is daarvoor een goede afstemming vereist tussen bestuurlijke, potentiële en justitiële activiteiten. Het onderhavige wetsvoorstel is gericht op verbetering van de strafrechtelijke bestrijding van heling. Daartoe zijn de verschillende strafbepalingen met betrekking tot heling aangescherpt. De regering stelt, dat het wetsvoorstel politie en openbaar ministerie mogelijkheden biedt, effectiever op te treden tegen heling. Daarmee geeft zij zelf al aan, dat de verwachte verhoging van de efficiency in sterke mate afhankelijk is van een actief opsporings- en vervolgingsbeleid. Juist bij heling een «slachtofferloos» delict, is dit pure noodzaak. Kan de minister aangeven welke de resultaten zijn van de vermelde intensivering van de helingbestrijding sinds september 1987? Worden de activiteiten van politie en justitie op dit punt verder geïntensiveerd, zo vroegen de leden van de fractie van D66. En kan de minister nader ingaan op de activiteiten die plaatsvinden op het terrein van de bestuurlijke helingbestrijding? De minister verwijst hiervoor naar de voortgangsrapportage 1988 van het beleidsplan «Samenleving en criminaliteit». De leden van de fractie van D66 konden zich derhalve vinden in de strekking van het wetsvoorstel, te weten een effectievere helingbestrijding, maar zij hadden enige reserve ten aanzien van het verwachte resultaat van de voorgestelde wetswijzigingen. Alleen in samenhang met andere maatregelen kan aanscherping van strafbepalingen ter bestrijding van heling het

gewenste resultaat opleveren. Is dit niet het geval, dan schiet de wetgever zijn doel voorbij, zo meenden deze leden. De leden van de fractie van D66 vroegen de regering in te gaan op de bezwaren van de RAC in één van haar adviezen tegen een omschrijving van heling in algemene termen. Voorts vroegen zij de regering om een nadere toelichting op de delictsomschrijving «het vestigen of overdragen van een persoonlijk recht op of zakelijk recht ten aanzien van een goed». De regering stelt, dat deze delictsomschrijving alle rechtshandelingen omvat, die tot gevolg hebben dat iemand juridische zeggenschap over een goed verkrijgt of overdraagt. Veronderstelt deze omschrijving niet, zo vroegen deze leden dat de titel van verkrijging of overdracht een naar burgerlijk recht rechtsgeldige overeenkomst is? De leden van de fractie van D66 hadden met instemming kennis genomen van de strafbaarstelling van het uit winstbejag voorhanden hebben van een uit misdrijf verkregen goed, zulks in overeenstemming met het advies van de Raad van State en de RAC. Zo wordt immers op logischer wijze aangesloten bij artikel 3.4.2.3a NBW. Het samenstel van strafbepalingen van de artikelen 437 tot en met 437 ter gaf de leden van de fractie van D66 aanleiding tot het stellen van enkele kritische vragen. Het is juist de betreffende verwaarlozing van deze bepalingen geweest, zo zegt de minister met de WRR, waardoor heling heeft kunnen floreren. Desalniettemin kiest de minister voor een relatief licht stelsel van strafbepalingen. Alhoewel de uitbreiding van de reikwijdte van de «GRUTHOK-bepalingen» tot een bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen groep handelaren zonder meer een verbetering is, is dit naar het voorlopig oordeel van deze leden niet het geval met betrekking tot andere onderdelen van de bedoelde overtredingsbepalingen. Zo vroegen zij met de Raad van State, of de registerplicht niet in belangrijke mate wordt uitgehouden, indien deze niet betrekking heeft op alle verworven goederen, maar alleen op «gebruikte en ongeregelde» goederen. Juist als het zo is dat de betrokken handelaren uit hoofde van de Wet op de Omzetbelasting 1964 reeds verplicht zijn administratie te voeren, zal het toch geen of weinig extra administratieve lasten met zich meebrengen alle verworven goederen te registreren: de reguliere administratie levert die gegevens dan al. Daarnaast vroegen de leden van de fractie van D66 met zorg, of het laten vervallen van de bevoegdheid van de gemeentebesturen nadere regels te stellen over het register (verwezen wordt naar het huidige artikel 437 tweede lid WvS), eveneens betekent dat de bevoegdheid van de gemeentebesturen vervalt het bijhouden van een verkoopregister verplicht te stellen. Naar welke bevoegdheid van de gemeentebesturen wordt verwezen in het huidige en het voorgestelde artikel 437 ter? De memorie van toelichting verschaft hierover onvoldoende duidelijkheid, zo meenden deze leden. De leden van de fractie van D66 onderschreven het standpunt van de minister, de verruiming van de toepassingsmogelijkheden van voorlopige hechtenis in verband met helingbestrijding niet op zichzelf te beoordelen, maar te bezien in het kader van de herijking van het Wetboek van Strafvordering. Temeer waren deze leden verbaasd, dat de minister de gevallen waarin een bevel tot voorlopige hechtenis kan worden gegeven, nu al wil uitbreiden tot schuldheling. Ligt het niet meer in de rede ook hierover het advies van de commissie Moons af te wachten? De leden van de fractie van D66 wezen er tot slot op, dat in Artikel II, onderdeel B, het woord «tagrijn» is weggevallen.

De leden van de S.G.P.-fractie hadden met bijzondere belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel. Pogingen om de bestrijding van heling te intensiveren kunnen op hun steun rekenen. Gelet op de aan het wetsvoorstel ten grondslag liggende advisering, rapportage etc. meenden zij van een zorgvuldige en gedegen voorbereiding te kunnen

spreken. Overigens hadden deze leden begrepen dat reeds thans sprake is van een meer gerichte aanpak van heling op deelgebieden. Zij vroegen of thans reeds mededelingen kunnen worden gedaan omtrent resultaten van deze inspanningen. Voorts vroegen deze leden of en zo ja, hoe de regering een afstemming wenst te bevorderen tussen lokale, regionale en landelijke prioriteiten wat betreft de bestrijding van heling. Zij waren van oordeel dat de paragraaf «Deregulering» van de memorie van toelichting zeer weinig of eigenlijk geen informatie bevatte omtrent de te verwachten toename qua werkbelasting voor politie en justitie. Zij vroegen of uit de vaagheid waarmee de uit de wetwijziging naar verwachting voortvloeiende (extra) werklast is omgeven, moet worden afgeleid dat die werklast alleen zal zijn op te vangen door een wijziging in prioriteitenstelling bij politie en justitie. Ook met betrekking tot de voorgestelde wettelijke bepalingen hadden deze leden behoefte enige vragen voor te leggen. De leden van de S.G.P.-fractie, die zich de wenselijkheid van een registratieplicht, zoals in artikel 437 voorgeschreven, zeer wel konden voorstellen, vroegen of het niet tevens wenselijk geoordeeld moet worden dat de mogelijkheid van een ontheffing van deze verplichting wordt gecreëerd. Zij stelden deze vraag mede in het licht van de in genoemd artikel, eerste lid onder a voorkomende aanduiding «gebruikte of ongeregelde goederen». Voorshands waren deze leden geneigd de opvatting van de Raad van State te onderschrijven dat deze aanduiding aan (te) grote vaagheid mank gaat. Zij stelden de vraag of de registratieverplichting niet betrekking zou moeten hebben op alle verworven goederen, zodat ook nieuwe goederen, bijvoorbeeld afkomstig van container-diefstallen, onder de verplichting zullen vallen. Met het oog op de impliciet in artikel 437, eerste lid onder b opgenomen legitimatieplicht legden deze leden de vraag voor of nadere regels hieromtrent ook niet zouden moeten worden opgenomen in de algemene maatregel van bestuur waarbij de groepen handelaren worden aangewezen. Deze leden stelden vervolgens nog de vraag of het, wanneer de beoogde algemene maatregel van bestuur zal zijn tot stand gekomen, wenselijk geoordeeld moet worden dat daarnaast de gemeenteraad bevoegd blijft maatregelen te treffen ter bestrijding van heling. Zij zouden gaarne nader geïnformeerd worden omtrent welke aspecten de lokale overheid een (aanvullende) bevoegdheid kan worden toegekend. Tot slot stelden deze leden de vraag hoe de regering staat tegenover het voorstel, vervat in het RAC-rapport van februari 1987, om in de strafwet dan wel in de Dranken Horecawet een verbod op te nemen tot de uitoefening van de handel in roerend goed in horeca-inrichtingen.

De leden van de G.P.V.-fractie hadden met instemming kennis genomen van dit wetsvoorstel. Zij hadden de verwachting dat het strafbaar stellen van het zuiver begunstigen van vermogenscriminaliteit – ongeacht of de dader daadwerkelijk profijt trekt – de bewijsvoering in de dagelijkse praktijk zal vereenvoudigen en derhalve een handvat zal opleveren tot een effectieve bestrijding van heling. Zij konden zich dan ook vinden in de voorgestelde delictomschrijving. Gezien het feit dat de opsomming van de zogenaamde «gruthokkers» in de huidige wetgeving niet meer voldoet konden deze leden verder zowel met de actualisering daarvan als met de nadere regelgeving daaromtrent bij algemene maatregel van bestuur instemmen. Desondanks leefde er bij de leden van de G.P.V.-fractie nog een aantal vragen. Deze betroffen in de eerste plaats de registerplicht voor handelaren die als opkoper kunnen worden aangemerkt. Volgens de memorie van toelichting schuilt het belang van de registerplicht niet zozeer in de mogelijkheid om langs deze weg de dief te achterhalen, als wel in het trekken van een duidelijke lijn tussen bonafide en malafide handel. Van zowel aanpassing van de bepalingen als van intensivering van de controle op naleving wordt vooral een

preventieve werking verwacht. De leden van de G.P.V.-fractie vroegen of de functie van de registratieplicht hier niet te beperkt wordt opgevat. De opvatting van de minister is gebaseerd op de opvatting dat opkopers goederen waarvan zij weten of vermoeden dat zij gestolen zijn doorgaans niet in het register zullen inschrijven. Hij is dan ook niet bereid de registerplicht uit te breiden tot overdrachtshandelingen om zodoende ontvreemde goederen te kunnen opsporen. Blijkens een commentaar van de Centrale Politie Recherche Commissie (Just-90-334) is de praktijkervaring echter dat de opkopers wél de door hen gekochte goederen vermelden in het register, ongeacht het feit of zij wel of niet (kunnen) vermoeden dat die goederen van misdrijf afkomstig zijn. Verdient het daarom geen aanbeveling toch over te gaan tot het bijhouden van een verkoopregister? Is een en ander naast het belang voor de bewijsvoering voor vervolging van de dader van een vermogensdelict, ook niet van belang omdat voor het leveren van het bewijs inzake heling eerst het vermogensdelict bewezen dient te zijn? Vormt het leveren van dit bewijs niet een nadrukkelijk knelpunt in de huidige wetgeving, dat door de verplichting een verkoopregister bij te houden kan worden opgeheven? Worden daarmee ook niet de belangen van de benadeelde beter beschermd, indien hij als eigenaar zijn goed kan terugvorderen?

Een ander aspect met betrekking tot de registerplicht dat bij de leden van de G.P.V.-fractie vragen opriep betrof het voorstel om artikel 437 onder andere in die zin te verduidelijken dat de administratieplicht alleen betrekking heeft op gebruikte en ongeregelde goederen. Daarmee, zo constateerden zij, wordt afgeweken van het voorstel van de werkgroep helingbestrijding van de RAC waarin de administratieplicht betrekking heeft op alle verworven goederen. Deze leden betwijfelden echter of, zoals de bewindsman stelt, de administratieplicht alleen zinvol is terzake van gebruikte en ongeregelde goederen. Zal in de praktijk niet blijken dat de opkoper zich niet genoodzaakt zal voelen om bijvoorbeeld een partij nieuwe videorecorders afkomstig van bijvoorbeeld containerdiefstallen in te schrijven? In dit verband merkten de leden van de G.P.V.-fractie ook op er nog niet van overtuigd te zijn dat het bestaande doorlopende register vervangen dient te worden door het vereiste om op een bij Algemene Maatregel van Bestuur te bepalen wijze aantekening te houden van de verwerving van gebruikte en ongeregelde goederen. Onttrekken diefstal en heling van grote partijen nieuwe goederen zich daardoor niet gemakkelijk aan de bestrijding van vermogensdelicten en heling? Ook konden deze leden zich de kritiek van de Raad van State ten aanzien van de vaagheid van de termen «gebruikt en ongeregeld» goed voorstellen. Zullen in de praktijk geen interpretatieverschillen ontstaan welke een beletsel kunnen vormen voor de helingbestrijding? Vervolgens vroegen de leden van de G.P.V.-fractie of het onderhavig wetsvoorstel wel ver genoeg gaat in het beperken van de afzetmogelijkheden voor gestolen goederen. Zij doelden daarbij op het feit dat ook in horeca-inrichtingen op grote schaal gestolen goederen worden verhandeld. Deze gelegenheden bieden, zo merkt de Centrale Politie Recherche Commissie op, «dieven en inbrekers» de eenvoudige mogelijkheid om anoniem een groot publiek te bereiken. Dat publiek bestaat voor een belangrijk deel uit mensen die normaal gesproken niet uit zijn op het kopen van gestolen spullen met als gevolg dat de gelegenheid de heler maakt. Verdient het met het oog daarop geen aanbeveling, zoals in het RAC-rapport van februari 1987 onder andere wordt voorgesteld, in de strafwet een verbod op te nemen tot de uitoefening van handel in roerend goed in horeca-inrichtingen?

Het lid van de R.P.F.-fractie had met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel. Tegen de achtergrond van de explosieve stijging van het aantal diefstallen en inbraken sedert 1960 en – dus

– onvermijdelijk het aantal gevallen van heling, ofschoon een goede schatting niet te maken is, is aanscherping van de strafrechtelijke bepalingen onvermijdelijk. Daarbij komt, dat de meer dan 100 jaar oude artikelen waar het hier om gaat, voor een deel ernstig zijn verouderd. In de bestrijding van heling en de daaraan voorafgaande delicten staat dit wetsvoorstel overigens niet op zichzelf. Andere wetsvoorstellen, als onder kamerstuk 21 504, maar met name ook kwesties als de «pakkans» en het sanctiebeleid zijn minstens zo belangrijk. Overigens betwijfelde dit lid of de intensievere bestrijding van heling op zichzelf veel effect zal hebben. Zeker waar het gaat om de derden-verkrijger blijft het moeilijk na te gaan of deze al dan niet te goeder trouw was. En deze derden-verkrijger is immers de laatste schakel in de keten ontvreemder – (professionele) heler – (uiteindelijke) verkrijger. Een en ander nam niet weg dat dit lid zich met de voorgestelde wetswijzigingen kon verenigen. Hij kon zich dan ook beperken tot een enkele vraag. Het bestanddeel van de delictomschrijving «door misdrijf verkregen», dat wordt gehandhaafd, zal ook in de nieuwe situatie voor bewijstechnische problemen blijven zorgen, de CPRC spreekt zelfs van een nadrukkelijk knelpunt. Dit lid vroeg of dit punt zo wezenlijk is dat een effectief strafrechtelijk optreden tegen heling ernstige moeilijkheden zal blijven ondervinden. Het R.P.F.-fractielid onderstreepte, bij wijze van preventief beleid, het belang van het opnieuw leven inblazen van de registerplicht voor aangevozen categorieën handelaren. Het bevreemde dit lid echter dat het RAC-advies handelaren te verplichten een verkoopregister bij te houden, niet wordt overgenomen. De argumentatie is dat handelaren de opgekochte gestolen goederen meestal niet in het register zullen inschrijven. Echter, met dezelfde argumentatie zou ook een verplicht inkoopregister kunnen worden afgewezen. Een verkoopregister draagt misschien niet erg veel, maar wel iets bij aan een betere opsporingsmogelijkheid, met name waar het gaat om de mogelijkheid ontvreemde goederen, waarvan niet duidelijk is of zij al dan niet te goeder trouw zijn verkregen, na te trekken.

De voorzitter van de commissie,
Swildens-Rozendaal

De griffier van de commissie,
Coenen